

PARAKLET (3) *sb m*

para-, [pãrã-]; *teksty nie oznaczają é.*

sg *N* paraklet (1). ◊ *A* parakleta (1). ◊ *I* paraklet(e)m (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pocieszyciel (o Duchu Świętym) [paracletus, Latine hortator vel consolator – napominacz, pocieszyciel Mącz 276d; paracletus – patron, obrońca, adwokat, zastępca, cieszyciel – Calep] (3) : DVchu Święty ftworzyćielu/ [...] Tyś Párákletem názwany LatHar 36, 36 marg.

Zestawienie: »Duch Święty Paraklet« (1): Ciebie też po wzyftkim świećie święty Kościół wyznawa. Oycá niezmiernego Máieftatu: Chwálebnego też/ y [...] iednorodnego Syná twego: Y Duchá świętego Párákletá. LatHar 573.

[Szereg: »paraklet lub pocieszyciel«: tedyby iym tákie podobieńftwá/ álbo íam Pan/ álbo duch święty/ drugi paraklet lub poćiefzyćiel/ wyłożył BudUrząd 54.]

Synonimy: cieszyciel, pocieszyciel.

ZCh